

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 10 december 2019 met nummer RvVb-A-1920-0357
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0155-A

Verzoekende partij	mevrouw Marie-Jeanne WYNS vertegenwoordigd door advocaat Dirk PAUWELS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 1840 Londerzeel, Brusselsestraat 52
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 25 oktober 2018, geregulariseerd met een aangetekende brief van 21 november 2018, de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 23 augustus 2019.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise van 23 april 2018 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de regularisatie van de gelijkvloerse uitbreiding van een café met woning op het perceel gelegen te 1860 Meise, Ossegemstraat 51, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie D, nummer 121R2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 26 november 2019.

De partijen verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

Artikel 77, derde lid van het Procedurebesluit bepaalt dat de verzoeker aan de wederantwoordnota aanvullende, geïnventariseerde overtuigingsstukken kan toevoegen als hij nog niet over die stukken kon beschikken op het ogenblik waarop het verzoekschrift ingediend werd of als ze noodzakelijk zijn in de repliek op de antwoordnota van de verwerende partij.

In vergelijking met de inventaris bij het verzoekschrift voegt de verzoekende partij bij haar wederantwoordnota een bijkomend stuk nr. 4. Het gaat om de “geregistreeerde huurovereenkomst d.d. 26.02.2015 m.b.t. het pand gelegen op de 1ste en de 2de verdieping, Ossegemstraat 51 te 1861 Meise”.

Het nieuw bijgevoegde stuk dient om het vijfde middel te ondersteunen, dat het weigeringsmotief van de onduidelijkheid over de woonkwaliteit van de bovenliggende woning viseert. De verzoekende partij had dat stuk van meet af aan bij het verzoekschrift kunnen voegen. Haar handelwijze overschrijdt de grenzen van het verweer in een wederantwoordnota.

Stuk nr. 4 wordt uit de debatten geweerd.

IV. FEITEN

De verzoekende partij dient op 23 december 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van de gelijkvloerse uitbreiding van een café met woning op het perceel aan de Ossegemstraat 51.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, vastgesteld met een koninklijk besluit van 7 maart 1977, gedeeltelijk in woongebied en gedeeltelijk in woongebied met landelijk karakter.

Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 16 januari 2018 tot en met 14 februari 2018 gehouden wordt, wordt er een bezwaarschrift ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise weigert op 23 april 2018 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 14 mei 2018 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in haar verslag van 3 augustus 2018 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 21 augustus 2018 beslist de verwerende partij op 23 augustus 2018 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert:

“ ...

a) Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. Het betrokken goed is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Er dringen zich in het kader van de watertoets

geen maatregelen op inzake overstromingsvrij bouwen of beperkingen inzake de inname van komberging.

Gezien de aanvraag een herbouw van de bebouwde en verharde oppervlakte inhoudt dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de geldende stedenbouwkundige verordeningen. In functie van een totale nieuwe afwaterende oppervlakte van 242 m² voorziet de aanvraag niet in de plaatsing van een hemelwaterput of een infiltratievoorziening. De aanvraag beantwoordt hiermee niet aan de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

Men tracht een afwijking op de verordening te bekomen gezien het perceel volledig verhard is en er om die reden geen infiltratievoorziening kan geplaatst worden. Het is echter niet wenselijk het volledige perceel te verharden. Op die manier zal het hemelwater rechtstreeks afgevoerd worden naar de riolering aan de straat of aflopen naar het openbaar domein of de aanpalende percelen wat bij hevig regenwater op die plaatsen voor wateroverlast kan zorgen. Er kan om die reden niet worden ingestemd met de gevraagde afwijking van de verordening. Er dient op het eigen perceel verharding weggehaald te worden zodat hemelwater op een natuurlijk wijze op het eigen terrein in de bodem kan infiltreren.

Gezien de verharding geen infiltratie op het eigen terrein toelaat voldoet de aanvraag ook niet aan de provinciale stedenbouwkundige verordening met betrekking tot verhardingen. In deze omstandigheden kan er niet vanzelfsprekend vanuit gegaan worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

b) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan en maakt geen deel uit van een goedgekeurde niet vervallen verkaveling. Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed deels gelegen in een woongebied en deels in een woongebied met landelijk karakter. Artikelen 5 en 6 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn van toepassing. Het uitbreiden van een café is in overeenstemming met de planologische bestemmingsvoorschriften van het woongebied en het woongebied met landelijk karakter.

c) De aanvraag beoogt de regularisatie van de herbouw van de bestaande aanbouwen. In 1962 werden er rond het bestaande hoofdgebouw aanbouwen geplaatst voor een liggende wip en sanitair. In 1994 werden deze aanbouwen afgebroken en heropgebouwd in de huidige configuratie. Er kan bij de beoordeling van deze aanvraag geen rekening gehouden worden met de bebouwing die werd opgericht in 1962 gezien die niet meer bestaat. De herbouw van de aanbouwen gebeurde zonder vergunning. Dit regularisatiedossier dient dan ook als een nieuwe stedenbouwkundige aanvraag voor het bouwen van de niet-vergunde aanbouwen te worden beoordeeld.

d) Het geheel van het hoofdgebouw met aanbouwen heeft totale bouwdiepte van 22,05 m. De gemeente is van mening dat de bouwdiepte beperkt dient te worden tot 17 m in overeenstemming met de linker aanpalende woning. Een diepere bouwdiepte kan op een hoekperceel echter soms wel aanvaard worden, maar enkel wanneer de goede plaatselijke ordening en de leefbaarheid van het geheel niet in het gedrang komen. Hier gaat de bouwdiepte en de bijhorende verharding in tegen een goede plaatselijke ordening.

In de aanbouw wordt tegen de linker perceelgrens een garage ondergebracht. Uit de plannen en de bestaande situatie is af te leiden dat deze ruimte eerder dienst doet als opslagplaats. Deze opslagplaats wordt bevoorraad vanaf de straat.

Om deze bevoorrading vlot te laten verlopen is het volledige gedeelte van het perceel achter de aanbouwen tot tegen de linker perceelsgrens verhard. Deze doorgedreven verharding van het perceel is zoals hiervoor ook reeds aangegeven niet wenselijk. Ze laat geen normale tuininrichting en doorgroening van het perceel toe. Wanneer men het parkeren en het laden en lossen eerder zou concentreren aan de straatzijde blijft er wel voldoende ruimte op het perceel over voor de aanleg van een groene buitenruimte.

Tevens kan opgemerkt worden dat het laden en lossen langs de linker perceelsgrens zorgt voor een dynamiek in de tuinzone op een dergelijk hoog niveau dat een overdreven hinder wordt gevormd ten opzichte van het aanpalend perceel. Met deze invulling wordt de draagkracht van het perceel en de omgeving overschreden.

e) De ruimte tussen het hoofdgebouw en de linker aanpalende woning werd dicht gebouwd over één bouwlaag. In deze ruimte is een biljart geplaatst als nevenactiviteit bij het café. Aan de straatzijde bestaat de wand tussen het hoofdgebouw en de linker aanpalende woning enkel uit een wit schrijnwerk: een dubbele deur met twee zijpanelen en een bovenlicht in glas. Het hoofdgebouw op het betrokken perceel en de linker aanpalende woning bestaan uit twee bouwlagen onder een hellend dak en hebben een vergelijkbaar gabarit. Ze zijn opgetrokken in metselwerk en hebben beide een wachtgevel ter hoogte van de aanbouw. De lage aanbouw in wit schrijnwerk heeft weinig kwaliteit en vormt geen goede aansluiting tussen beide gebouwen. Het is eerder wenselijk de ruimte tussen deze hogere gebouwen op te vullen met een volume met een vergelijkbaar gabarit en gelijkaardige materialen.

f) De indeling van de aanbouwen is tevens niet optimaal. Op de benedenverdieping bevinden zich een slaapkamer, een badkamer en een berging die vermoedelijk behoren bij de bovenliggende woning. Deze ruimten zijn via een lange gang en via een keuken, gemeenschappelijk met het café, verbonden met de bovenliggende verdieping. In het dossier zitten geen plannen van de indeling van de bovenliggende woning. Er is bijgevolg niet duidelijk uit de plannen af te leiden of de woonkwaliteit van deze woongelegenheden volstaat. De verbinding via de keuken met de slaapkamer in de aanbouwen is niet aanvaardbaar wanneer het gaat over de enige slaapkamer bij deze woning. Tevens wordt niet aangegeven of deze woning een eigen buitenruimte ter beschikking heeft.

De aanvraag geeft de gewenste toestand onvoldoende weer en is bijgevolg onvolledig. Gezien de gevraagde werken een impact hebben op de kwaliteit van de bovenliggende woonst is de ontbrekende informatie noodzakelijk om met kennis van zaken over de volledige aanvraag te oordelen. Een vergunning verlenen op basis van onjuiste of onvolledige gegevens is onwettig (...), waardoor deze aanvraag geweigerd dient te worden. Globaal dient gesteld te worden dat ook los van de onduidelijkheden een volledige sanering van de aanbouwen en de inrichting van het perceel zich opdringt.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de doorgedreven verharding van het perceel laat geen normale tuininrichting en doorgroening van het perceel toe;*

- *het laden en lossen langs de linker perceelsgrens zorgt voor een dynamiek in de tuinzone op een dergelijk hoog niveau dat een overdreven hinder wordt gevormd ten opzichte van het aanpalend perceel;*
 - *de draagkracht van het perceel en de omgeving wordt overschreden;*
 - *de lage aanbouw in wit schrijnwerk aan de straatzijde tussen het hoofdgebouw op het betrokken perceel en de linker aanpalende woning heeft weinig kwaliteit en vormt geen goede aansluiting tussen beide gebouwen;*
 - *de aanvraag geeft de gewenste toestand onvoldoende weer en is bijgevolg onvolledig;*
 - *de aanvraag beantwoordt niet aan de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater en de provinciale stedenbouwkundige verordening met betrekking tot verhardingen*
 - *een volledige sanering van de aanbouwen en de inrichting van het perceel dringt zich op.*
- ...

Dat is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij werpt een exceptie van niet-ontvankelijkheid op, die zij ontleent aan de schending van artikel 15, 4° van het Procedurebesluit.

De exceptie luidt dat de verzoekende partij nalaat aan te geven welke rechtsregels geschonden werden, en op welke wijze die regels dan wel geschonden zouden worden. Die onduidelijkheid schendt het tegensprekelijk karakter van de schriftelijke procedure en de rechten van verdediging.

2.

De verzoekende partij antwoordt op de exceptie dat zij vijf genummerde middelen in het verzoekschrift aangevoerd heeft. De geschonden geachte regelgeving wordt daarbij wel degelijk aangegeven.

Beoordeling door de Raad

Artikel 15, 4° van het Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevat. Onder 'middel' moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de geschonden geachte rechtsregels of -beginselen en van de wijze waarop die regels of beginselen volgens de verzoekende partij geschonden worden. Een verzoekschrift dat geen ontvankelijk middel aanvoert, is zelf onontvankelijk.

De uiteenzetting in het eerste middel laat toe te begrijpen dat de verzoekende partij de schending aanvoert van de "gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater", en van de "provinciale stedenbouwkundige verordening met betrekking tot verhardingen". De verzoekende partij betoogt dat zij in administratief beroep aangepaste plannen ingediend heeft, waarbij de verhardingen door waterdoorlatende grasdallen vervangen worden. Het wordt de verwerende partij verweten dat zij de aangepaste plannen buiten beschouwing gelaten heeft en dat haar beoordeling niet op correcte feitelijke gegevens steunt. Dat laat zich als een aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht lezen.

Het verzoekschrift bevat dus minstens een ontvankelijk middel. De exceptie kan niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Vijfde middel

Standpunt van de partijen

In wat zij als een vijfde middel kwalificeert, getiteld “de woning op de bovenverdieping”, voert de verzoekende partij in het inleidend verzoekschrift aan:

“ ...
Op de bovenverdieping van het pand bevindt zich een kwalitatieve en comfortabele woning (bestaande uit een leefruimte, keuken, slaapkamers, badkamer, ...)
...”

In haar toelichtende nota stelt de verzoekende partij nog:

“ ...
In de bestreden beslissing werd geoordeeld dat het niet duidelijk is of de woonkwaliteit van de woongelegenheden op de bovenverdieping volstaat.

Uw Raad is bevoegd na te gaan of de administratieve overheid de haar terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen (R.v.St., nr. 155.596, 25 februari 2006);

Op de bovenverdieping van het pand bevindt zich een kwalitatieve en comfortabele woning (bestaande uit een leefruimte, keuken, slaapkamers, badkamer, ...).

Verzoekster brengt een kopie van de geregistreerde huurovereenkomst bij, waaruit blijkt dat de 1ste en 2de verdieping van het pand met ingang van 01.04.2015, en dit onafgebroken tot op heden, verhuurd wordt als hoofdverblijfplaats.

Klachten die de woonkwaliteit van de bovenverdieping betreffen zijn er niet en zijn er ook nooit geweest.

In de bestreden beslissing werd hiermede geen rekening gehouden.
...”

Beoordeling door de Raad

1.

Tot de gronden van weigering van een stedenbouwkundige vergunning die in artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) opgesomd worden, behoort de onverenigbaarheid van de aanvraag met de vereisten van een goede ruimtelijke ordening. De verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening wordt in overeenstemming met de beginselen, bepaald in artikel 4.3.1, §2, eerste lid VCRO beoordeeld. De woonkwaliteit van de aanvraag vormt een van de aandachtspunten voor de beoordeling.

Het vergunningverlenend bestuur beschikt over een discretionaire bevoegdheid om de vereisten van een goede ruimtelijke ordening te beoordelen. De Raad mag zijn beoordeling van de feiten niet in de plaats van die van het bestuur stellen. Hij kan in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht enkel onderzoeken of het vergunningverlenend bestuur zijn appreciatiebevoegdheid naar behoren uitgeoefend heeft. Dat betekent dat hij nagaat of het bestuur van de juiste feitelijke gegevens uitgegaan is, of het die correct beoordeeld heeft en of het op grond daarvan in redelijkheid tot zijn besluit is kunnen komen.

2.

Waar zij de aanvraag aan een beoordeling van de goede ruimtelijke ordening onderwerpt, motiveert de verwerende partij onder meer dat de aanvraag onduidelijk is, niet de nodige gegevens bevat om de impact op de kwaliteit van de bovenliggende woonst in te schatten en om die reden de gewenste toestand onvoldoende weergeeft. De motivering luidt in het bijzonder:

“ ...

De indeling van de aanbouwen is tevens niet optimaal. Op de benedenverdieping bevinden zich een slaapkamer, een badkamer en een berging die vermoedelijk behoren bij de bovenliggende woning. Deze ruimten zijn via een lange gang en via een keuken, gemeenschappelijk met het café, verbonden met de bovenliggende verdieping. In het dossier zitten geen plannen van de indeling van de bovenliggende woning. Er is bijgevolg niet duidelijk uit de plannen af te leiden of de woonkwaliteit van deze woongelegenheden volstaat. De verbinding via de keuken met de slaapkamer in de aanbouwen is niet aanvaardbaar wanneer het gaat over de enige slaapkamer bij deze woning. Tevens wordt niet aangegeven of deze woning een eigen buitenruimte ter beschikking heeft.

...”

Op de verzoekende partij rust de stelplicht om ervan te overtuigen dat de verwerende partij steunt op feitelijk onjuiste gegevens of de feitelijke gegevens onredelijk beoordeeld heeft. In zoverre zij zich in haar verzoekschrift ermee vergenoegt te stellen dat de bovenverdieping van het pand een “kwalitatieve en comfortabele woning” met “een leefruimte, keuken, slaapkamers, badkamer, ...” herbergt en het daarbij laat, is de conclusie onvermijdelijk dat de verzoekende partij die plicht op een ontoereikende wijze ingevuld heeft en haar bewijslast te licht opgevat heeft.

De bijkomende argumentatie die de verzoekende partij in de wederantwoordnota te berde brengt, steunt op een uit de debatten en dus voor ongelezen te houden stuk en wordt alleen om die reden niet in aanmerking genomen. De bewering dat er nooit klachten over de woonkwaliteit geweest zijn, draagt evenmin iets bij.

3.

Het middel wordt verworpen.

B. Eerste, tweede, derde en vierde middel

Standpunt van de partijen

1.

In het eerste middel betwist de verzoekende partij het weigeringsmotief in de bestreden beslissing dat het perceel volledig verhard is, dat de aanvraag niet de plaatsing van een hemelwaterput of infiltratievoorziening inhoudt en om die reden in strijd is met de “gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater” en de “provinciale stedenbouwkundige verordening met betrekking tot verhardingen”. De verzoekende partij betoogt dat zij in administratief beroep aangepaste plannen ingediend heeft om die strijdigheden te remediëren. Door die aangepaste

plannen buiten beschouwing te laten, is de verwerende partij niet van de juiste feitelijke gegevens uitgegaan.

2.

In het tweede middel stelt de verzoekende partij dat het goed in woongebied en woongebied met landelijk karakter ligt. De aanvraag is met de daarvoor geldende bestemmingsvoorschriften in overeenstemming.

3.

Het derde middel viseert de motivering dat de bouwdiepte en de verharding ingaan tegen een goede ruimtelijke ordening. De verzoekende partij wijst opnieuw op het in administratief beroep aangepast inplantingsplan dat tegemoetkomt aan het bezwaar van de overdreven verharding. Er kan volgens de verzoekende partij daarnaast bezwaarlijk worden voorgehouden dat een bouwdiepte van 22,05 meter indruist tegen een goede ruimtelijke ordening. Het is gebruikelijk dat aanpalende eigenaars, voornamelijk om redenen van privacy, hun eigendom afsluiten. In haar wederantwoordnota voegt zij daaraan toe dat de verwerende partij niet motiveert waarom de bouwdiepte van 26 meter op het rechter aanpalend perceel dan wel verenigbaar zou zijn met de plaatselijke ordening. De verzoekende partij vervolgt, nog in haar wederantwoordnota, dat de verwerende partij niet motiveert waarom de goede plaatselijke ordening niet gerespecteerd zou worden als er langs de zijde van de buur een groen scherm gecreëerd wordt. Als de afsluiting bestaat uit een stenen muur, kan er door het aanbrengen van beplantingen een groen uitzicht worden gecreëerd. Dat is volgens de verzoekende partij niet het geval als de afsluiting onder de vorm van bijvoorbeeld een steenkorf gerealiseerd wordt.

Nog in het derde middel betwist de verzoekende partij de beoordeling dat het parkeren en het lossen langs de linker perceelgrens diep in de tuinzone plaatsvindt, geen normale tuininrichting toelaat en overdreven hinder op het aanpalend perceel veroorzaakt. De verzoekende partij acht het laden en lossen aan de achterzijde van het gebouw essentieel voor de verkeersveiligheid. De hinder die daardoor voor het aanpalend perceel berokkend wordt, noemt de verzoekende partij minimaal.

4.

Het vierde middel betwist het weigeringsmotief dat de ruimte tussen het hoofdgebouw en de linker aanpalende woning kwalitatief gebrekkig ingevuld wordt. Aan de straatzijde bestaat de wand tussen beide gebouwen uit kwalitatief schrijnwerk, door een vakman volgens de regels van de kunst geplaatst. Materiaalkeuze is volgens de verzoekende partij een subjectief gegeven.

Beoordeling door de Raad

In geen van de middelen formuleert de verzoekende partij enige kritiek op het motief dat de aanvraag onduidelijk is, niet de nodige gegevens bevat om de impact op de kwaliteit van de bovenliggende woonst in te schatten en om die reden de gewenste toestand onvoldoende weergeeft. Dat is een dragend, zelfstandig motief dat volstaat om de bestreden beslissing te verantwoorden.

Het eerste, tweede, derde en vierde middel komen dan ook neer op kritiek op overtollige motieven en kunnen om die reden niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

De middelen worden verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bestaande uit het rolrecht van 200 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 10 december 2019 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF